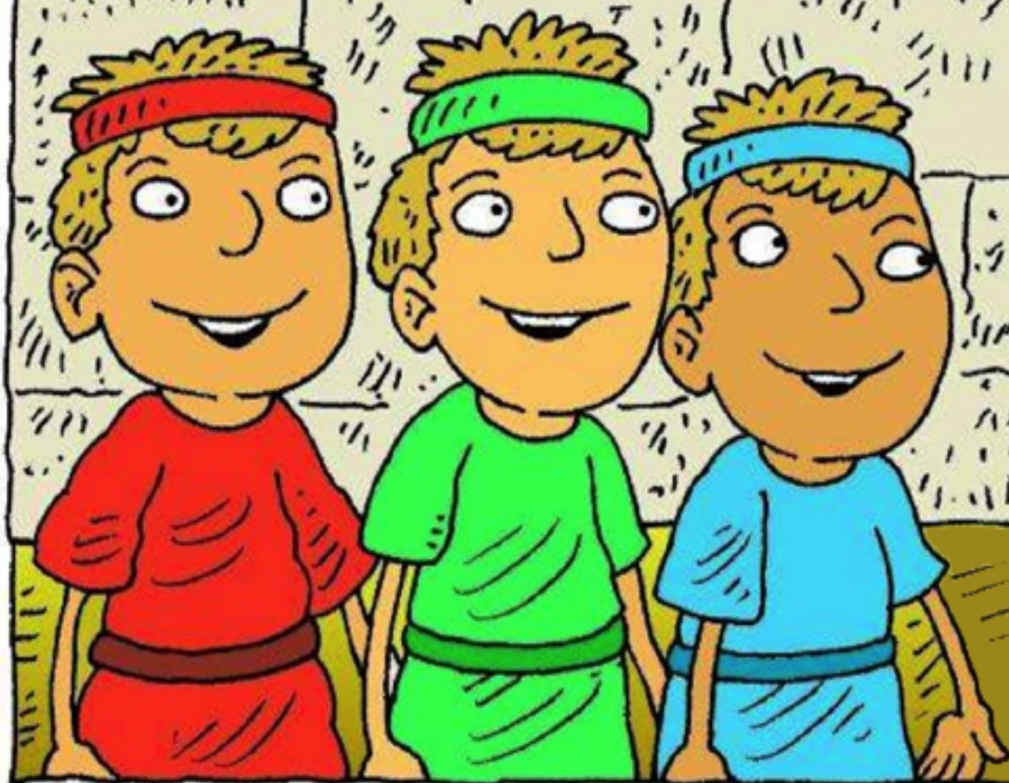
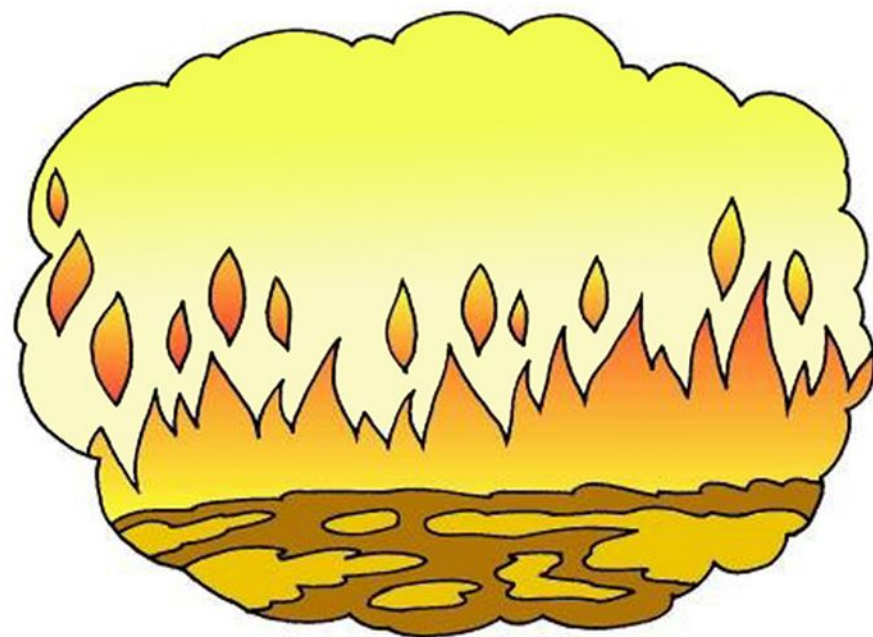
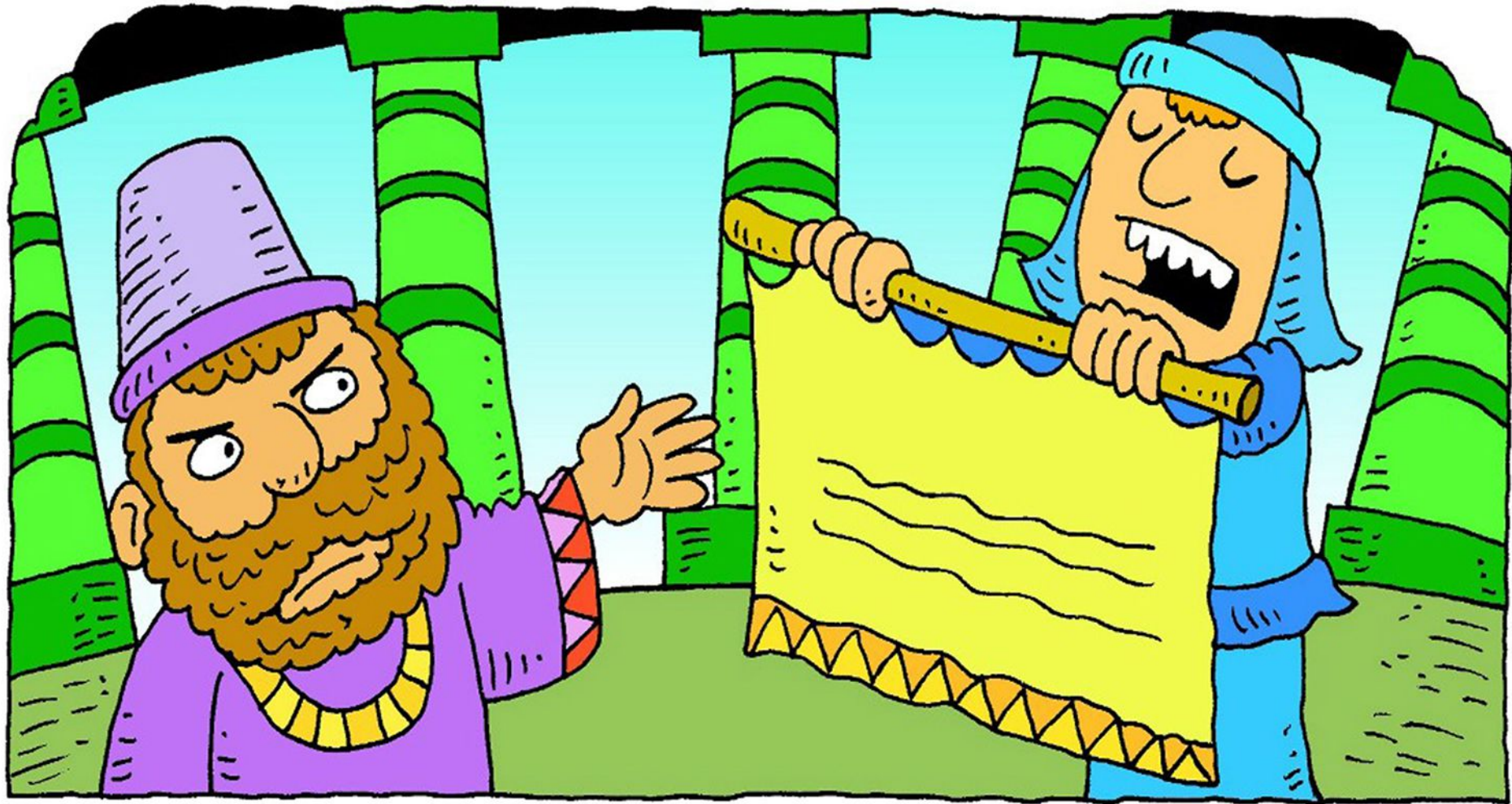

BA NGƯỜI BẠN trong LÒ LỬA

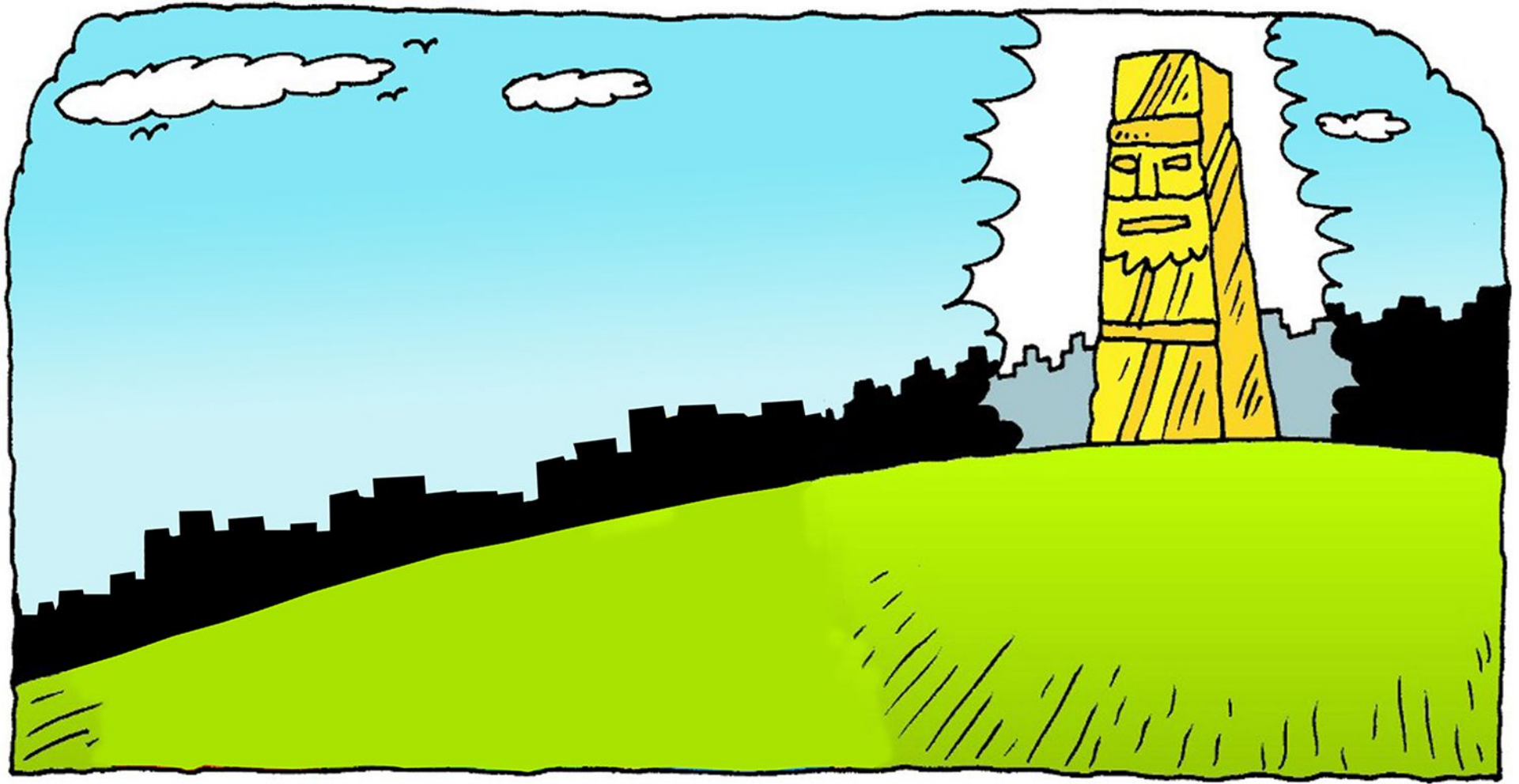

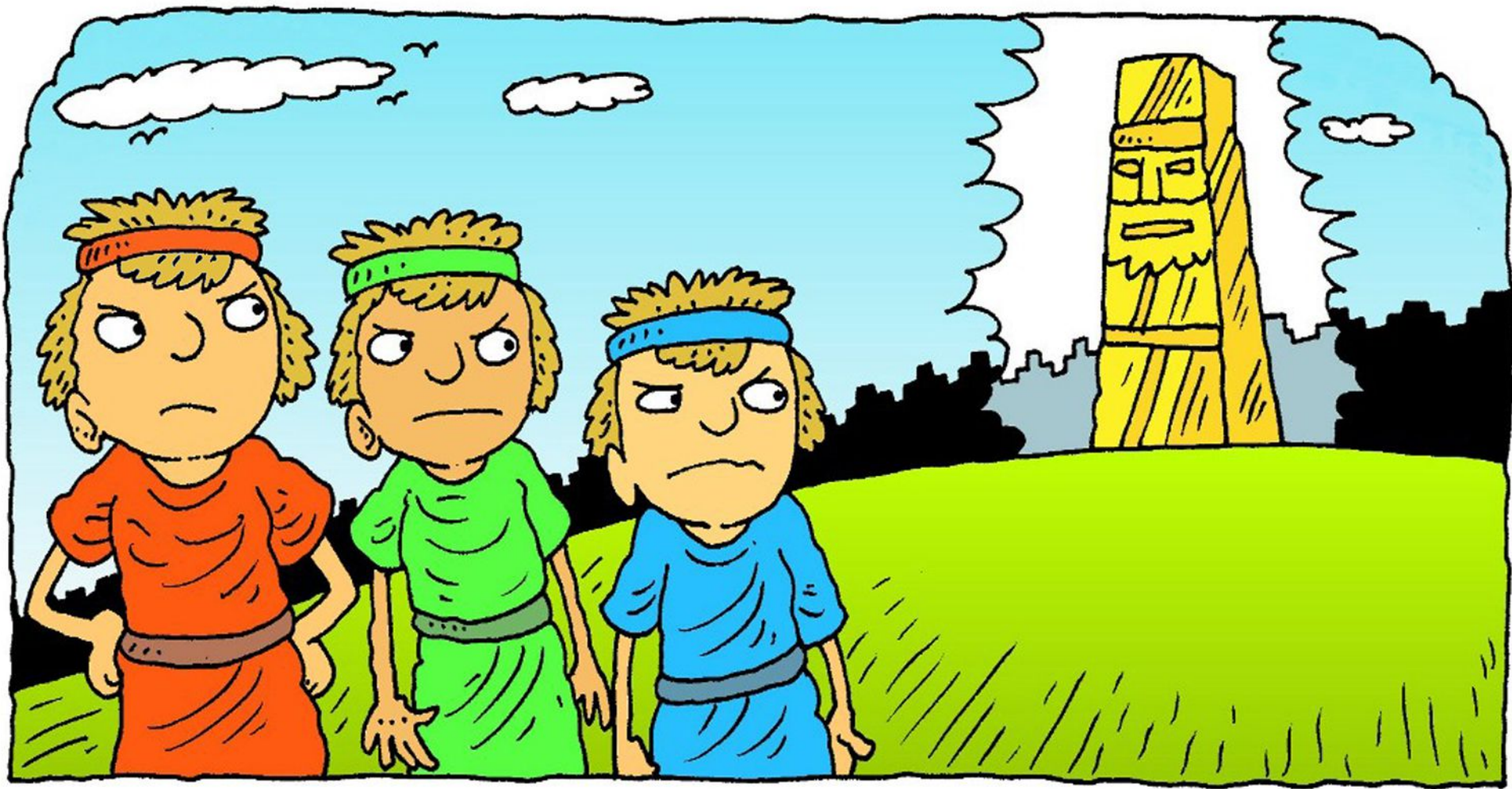
Đa-ni-ên 3

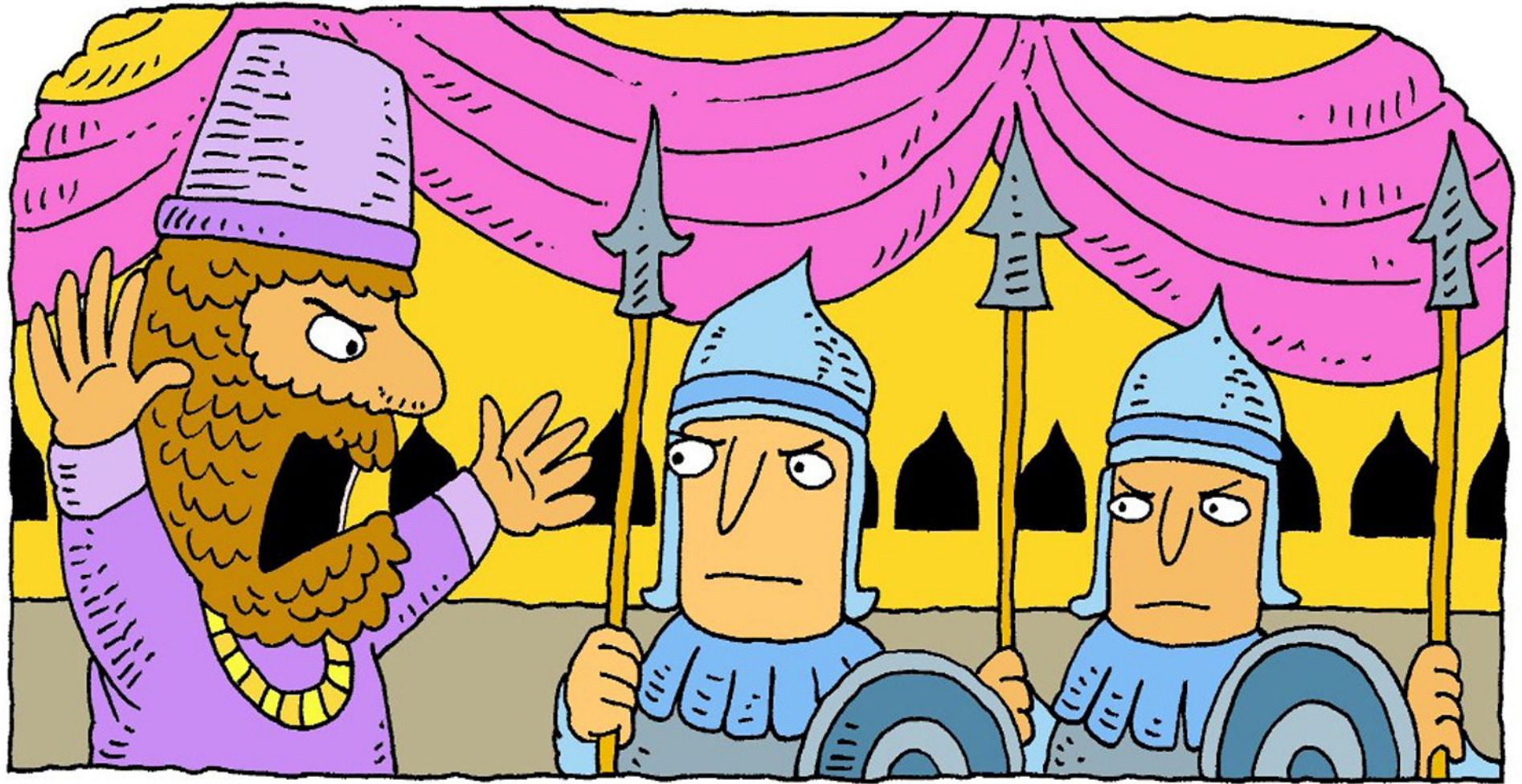
*Vua kia thật quá kiêu căng,
Sai đức tượng lớn trong vùng Đu-ra.
Là Nê-bu-cát-nết-sa,
Bắt dân thờ lạy vua như thánh thần.*

Lệnh vua triệu tập muôn dân,
Ngày khánh thành bắt mọi người đứng lên:
Khi nghe trỗi nhạc vang rền,
Phải sắp mình xuống lạy pho tượng vàng.

Thế mà lại có ba chàng,
Hiên ngang đứng thẳng bị xem diên rồ.
Sa-đơ-rắc, A-bết Nê-gô,
Cùng với Mê-sác không theo lệnh truyền.

Người Canh-đê báo cáo liền:
- “Muôn tâu bệ hạ ba người khi quân.”
Nổi giận vì họ bất tuân,
Vua truyền giải đến hỏi cho rõ ràng.

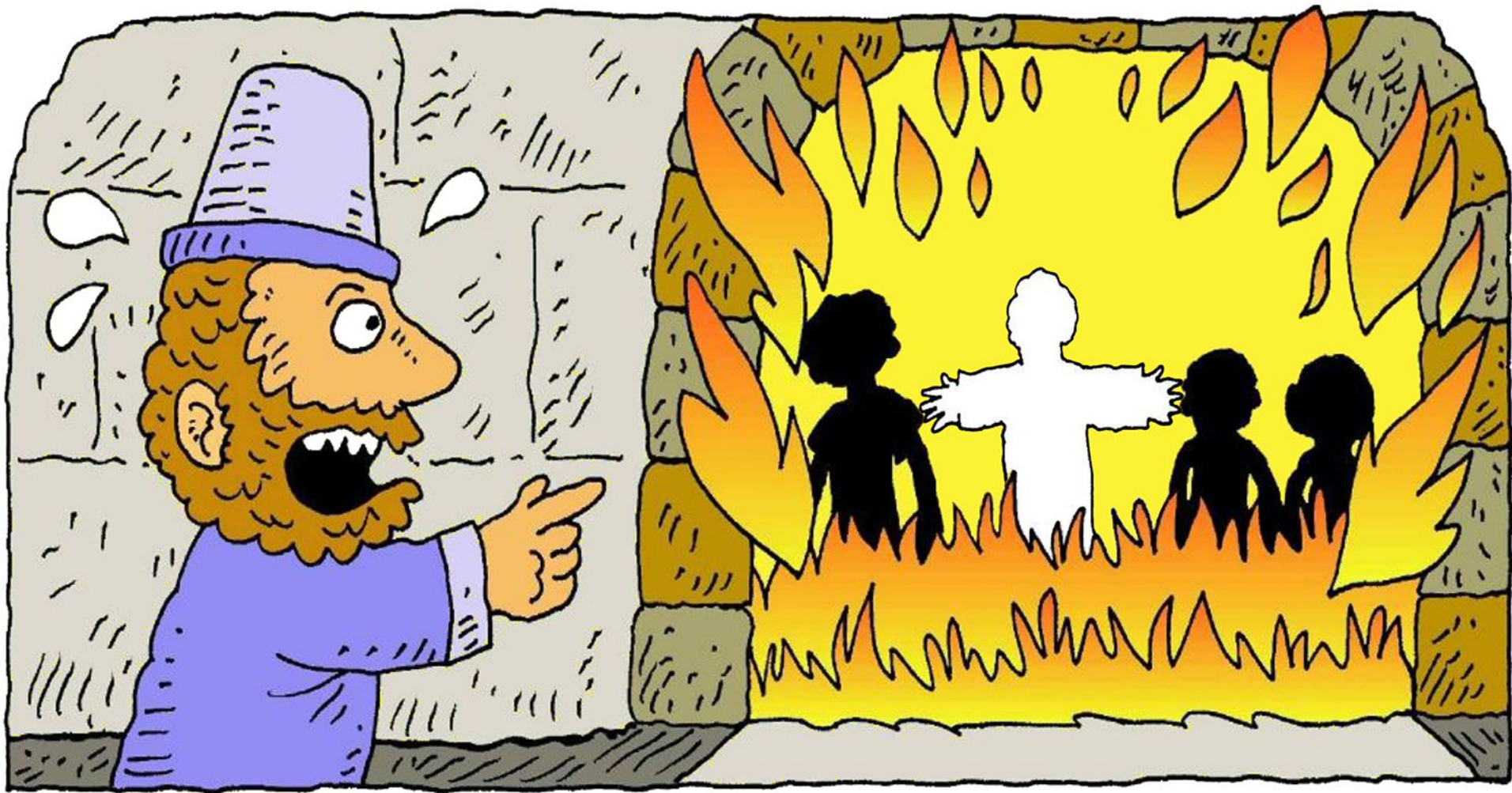

*Nếu không thờ lạy tượng vàng,
Sẽ bị thiêu sống trong lò lửa kia.*

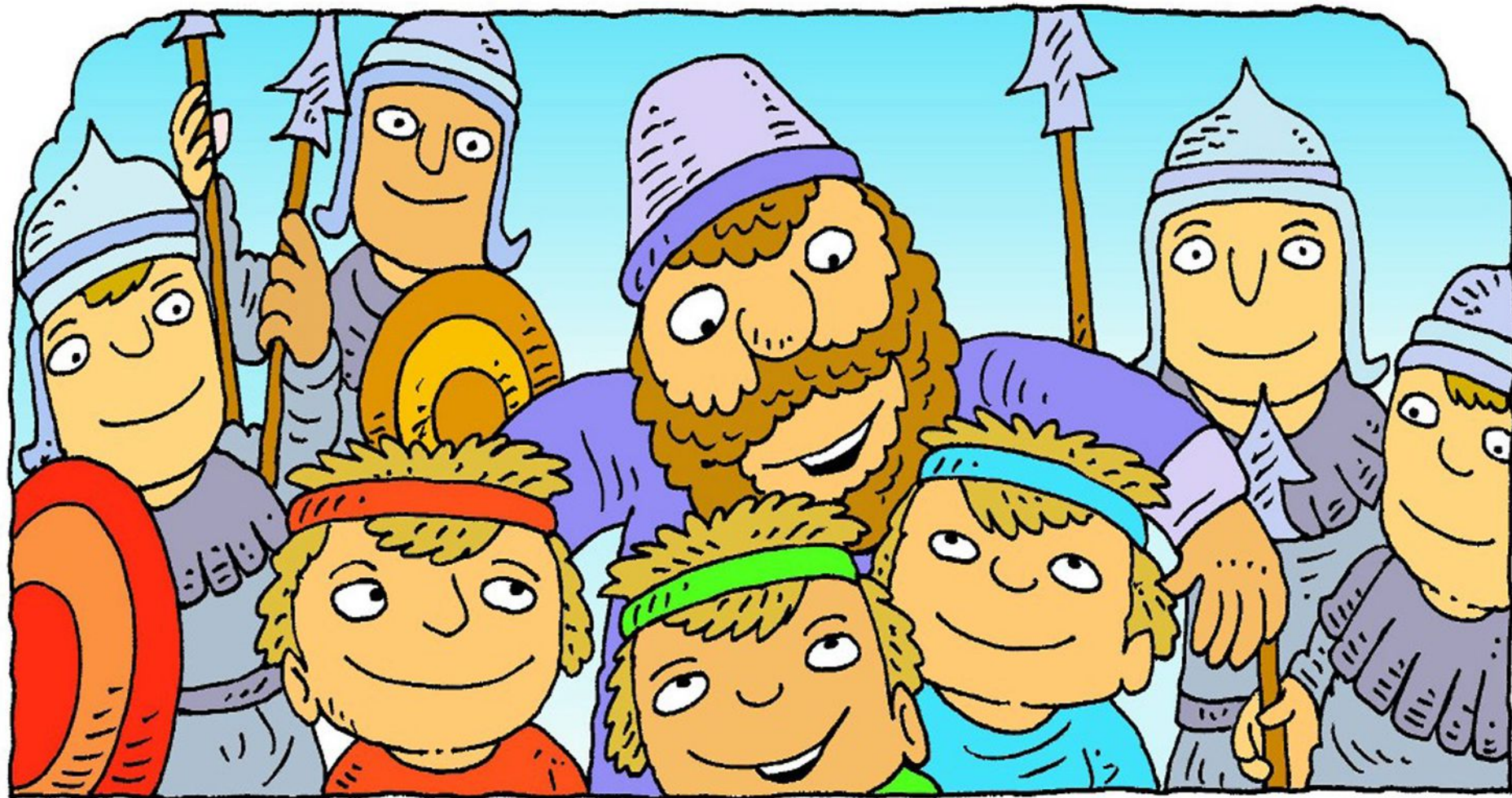
*Ba người tin Chúa chẳng lìa,
Không thờ thần tượng, tôn thờ Ngài thôi.*

*Vua Nê-lu-cát giận sôi,
Truyền đốt lò lửa nóng lên bảy lần.
Quăng vào thiên chày toàn thân,
Xem thần nào cứu các người được nào?*

Vua nhìn kinh ngạc biết bao,
Đứng lên hỏi các quân thần đứng trông:
- “Quảng ba người, có phải không,
Bây giờ trăm thấy bốn người là sao?”

*Đến gần lớn tiếng gọi vào,
Tì trong là lựa ba người bước ra.
Chính vua lớn tiếng ngợi ca,
Chúa Đấng giải cứu người tin cậy Ngài.*